

Jag heter Malin. Jag jobbar på flera ställen men bland annat på Slakthusateljéerna där jag har min ateljé. Mitt yrke är konstnär.

Jag har jobbat här sedan 2010. Då startade vi upp ateljéerna och sen dess har jag jobbat här.

Slakthusateljéerna är en konstnärsdriven ateljéförening och projektrum i Slakthusområdet där 25 konstnärer har ateljéer och vi gör publik verksamhet också till viss del.

En genomsnittlig arbetsdag... då tror jag att jag kommer hit vid tiotiden. Ibland lite senare och jobbar fram till sex, sju, åtta, beroende på hur mycket jag har att göra. Så äter jag lunch vid ett och jobbar i min ateljé och går ut i köket och socialiserar ibland, och så.

I min ateljé jobbar jag med produktion av olika konstverk, research, förberedande arbete inför olika utställningar, eller administration, som det är väldigt mycket också som konstnär. Hemsidan och att svara på mejl och väldigt mycket skrivande av ansökningar och annat.

Produktioner av verk är det roligaste och den minsta delen tidsmässigt, som jag kanske gör också ibland på andra ställen om jag behöver större lokal eller gör store textila verk till exempel och installationer. Då behövs det ett större utrymme kanske till att producera, men den typ av produktion jag gör i ateljén kan vara textbaserade trycksaker som jag binder här i ateljén eller skriver ut om jag använder en vanlig skrivare eller jobbar med fotografier i datorn.

Jag jobbar också med föreningen, löpande ekonomi och organisation. Så det är en del arbete med bokföringar och beräkningar kring ekonomi, t ex nu när vi ska byta lokal. Så det är en del jobb med det nu framöver hur vi ska lösa det med lokal, plats och hyresgäster och sådär. Huset som vi hyr nu är i rätt dåligt skick och ska renoveras, det är därför som vi har blivit uppsagda. Det är ju synd och lite svårt att hitta en lokal på ganska kort tid. Vi har ju blivit väldigt sammansmälta med byggnaden och området kan man säga, som förening och i vår inspiration och publika program. Det är mycket som har formats kring den här byggnaden och varför någon vill vara i just vår förening, och det vi gör tillsammans. Området, platsen och huset präglar ju det väldigt mycket. Man skapas ju om i en process där man måste flytta, det kan ju hända mycket saker, som förändras... till det sämre... och till det bättre också. Det känns inte som så bra förutsättningar för att hitta något lika bra på så här kort varsel, känner jag.

Vi visste ju att det var ett tillfälligt kontrakt när vi flyttade in här, men vad var det som gjorde att vi ändå tyckte att det var värt att ta oss an det korta och osäkra kontrakt som vi ändå hade, var vad fördelarna med det?

Vi såg det hela som ett projekt, som något relativt kortsiktigt. I början när man startar något nytt, då vet man ju inte hur det kommer att bli eller hur det kommer att fungera, allting är ett experiment och man gör en satsning som man inte riktigt ser utkomsten av, och så blev det så mycket bättre och roligare, trivsamt och spännande, och utvecklande här än vad alla hade trott eller förväntat sig. Och då vill man ju fortsätta med det och då går två år ganska snabbt och helt plötsligt så måste vi flytta och vi vill inte det helst. Så det är ju det som är problematiskt. Men kul också, att vi... men då tror jag inte att vi kände att ett till tre år kändes så himla kort. Men nu i efterhand känns det ju jättekort. Man kan ju inte ha en lokal som man får stanna så kort tid i egentligen. Man kan inte leta igen efter den typen... fast nu känns det ju som att vi igen kanske... eller vi har inte så mycket val...

För det är väl också med ekonomin att den typen av kontrakt är någonting som vi har råd med.

Ja... det var nog i alla fall så här, i den här byggnaden, tror jag. Att vi fick den låga hyran vi fick var nog mycket att vi satt med tre månaders uppsägningstid. Och inte blev lovade nånting mer än det liksom. Och det kan man ju hoppas att det blir lite bättre på nästa ställe. (...)

Vi tittar ju på nya lokaler i det här området också, det är många som vill stanna här.

Ja, det tror jag är normalt, eftersom vi har byggt upp vår verksamhet så mycket kring området. Inte bara i form av programverksamhet men också att folk är vana att jobba här, de har valt det dels för att

det ligger här, och om man då helt plötsligt väljer en annan stadsdel, då kan det bli väldigt mycket jobb med att skaffa nya hyresgäster, eller plus att då måste man kartlägga hela stans andra områden, på lokalfronten och det har inte vi haft någon möjlighet eller tid med, ser jag det som lite. Så det är bra att begränsa sig till att stanna kvar i Slakthusområdet av flera olika skäl, tänker jag.

Vi kan komma tillbaka till området. Det här med din arbetsdag igen bara... Du sa att du börjar jobba ungefär vid 10, hur länge är du kvar här då?

Kanske till sex eller sju, det beror på lite grann. Vissa dagar jobbar jag på andra håll också, eller köper saker jag behöver, eller är runt och har möten. Så då kanske det blir en halvdag ibland. Men en genomsnittlig dag här är nog ändå sex, sju eller åtta timmar.

Tänker du då att det är din hela arbetsdag, eller börjar din arbetsdag egentligen innan du kommer hit och slutar efter?

Absolut. Men det beror på. Dom perioder man har väldigt mycket att göra, vilket ibland är flera månader eller år i rad känns det som, då kan det ju vara att man tar en paus för att åka hem och äta middag och sen jobbar man igen... på sin dator i sängen eller soffan, eller... På ett sätt är ju arbetet inte begränsat till att jag är här. Eftersom jag också arbetar extra på andra jobb också som både kanske för att få pengar, eller som ibland delvis går in i ens konstnärliga praktik, så det är svårt att dra sådana gränser. Det är absolut inte bara här jag jobbar. Men det här är min huvudsakliga arbetsplats som konstnär, tänker jag. Jag jobbar ibland mycket mer koncentrerat också när jag reser eller är utomlands, så det försöker jag ju göra, eller åka på resor eller residencys då och då för att få de här hela totala perioderna av koncentration. Och att man också får perspektiv på sitt liv och sig själv mer när man reser... så det här är kanske mer min... i Stockholm min liksom min arbetsplats som konstnär, men det är inte alltid här de bästa idéerna föds.

Är det någon annan som har din arbetsplats när du inte är här, om du är borta några månader?

Ja det händer att jag hyr ut, inte alltid men sist jag var borta så hyrde ju Hera som var här från Istanbul ateljén.

Och ditt rum här, hur ser det ut?

Det här är ett ganska stort rum, på kanske 26 m² och det har ett litet kök som man kan göra kaffe och te i och ha lite förvaring också. Det är ganska stort och vi har delat det på tre och nu delar vi på två. Det är väldigt bra. Eller perfekt skulle ju vara att ha det själv, men det blir lite för dyrt just nu. Det är väldigt fin utsikt härifrån och väldigt fint ljus eftersom det är norrläge.

Vad ser du när du tittar ut?

Jag ser den nya arenan, det är väl det jag blir mest irriterad på (*skraff*). Men jag ser Globen och Slakthusområdet och in mot stan liksom, det är fint. Det är fint och det är en bra nivå på det här väningsplanet tycker jag. Att man har en höjd och ser ganska mycket.

Äter du lunch här när du är här och jobbar?

Jag äter alltid här faktiskt. Jag går väldigt sällan utanför huset när jag väl är här. Och det är väl delvis av bekvämlighet, att det inte finns så mycket i närheten att lätt och snabbt gå ner och köpa bröd eller mjölk eller lunch så jag försöker alltid ta med det hemifrån, också av ekonomiska skäl, men också att det bryter upp min koncentration för mycket om jag måste gå till Globen och köpa lunch, eller stå i kön på ICA eller vad man nu gör. Så jag tycker det finns fördelar med att det ligger i ett industriområde lite off från stan eller tunnelbanan också, faktiskt.

Lagar du mat här eller har du med färdigt?

Jag lagar ibland men oftast ganska enkel mat.

Vilka jobbar du med?

Här på Slaktis jobbar jag ju med... egentligen själv, men eftersom jag ofta ingår i olika samarbeten kring utställningar eller arrangemang, som ibland involverar folk som också jobbar här så jobbar man ju... plus att också driften av Slakthusateljéerna som förening ju involverar ett samarbete med andra konstnärer som är i samma byggnad på samma våningsplan... jo man jobbar ju ihop till viss del och till viss del (...)

Man kan ju också tänka att vi är... även om vi inte jobbar med varandra så jobbar vi ju ändå här som arbetskollegor?

Absolut... Och det är ju en jätteviktig aspekt tycker jag, av ens trivsel och utveckling som konstnär och att man har den närheten dagligen utan att behöva åka någonstans utan att behöva planera in en lunch någonstans ute på stan, så har man alltid intressanta och trevliga konstnärer på plats som man kan umgås med och prata om sin vardag och sitt arbete och saker man behöver hjälp med... och det är ju fantastiskt, det är en jätteviktig sak.

Och att det kanske var lite därför vi startade det här också, för att vi skulle ha arbetskollegor runt omkring oss?

Ja, och det tror jag är det fundamentala med vår förening och med ateljéföreningar i allmänhet, det sociala och den grupp som vi har blivit och det är den som man vill bevara, över allt annat, om det går, och det är det som känns viktigt för mig i flytten. Att man kan bevara det liksom. Om det går. Det tycker jag är jätteviktigt. Det här vardagliga. Att ha kollegorna runt sig.

Vilka andra i området har du kontakt med?

Inte så många tyvärr, jag kommer och går till min ateljé mest. Köper mjölk i kiosken. (...) Jag har liksom inte haft anledning till det. (...) Men jag skulle gärna lära känna fler. Sånt tycker jag oftast är väldigt trevligt. Lokala kontaktnät och oväntade möten som uppstår bara för att man råkar befinna sig på samma geografiska plats eller samma kvarter, bo i samma kvarter, eller jobba i samma kvarter.

Vilka brukar vara på plats när du kommer hit?

Ofta Ida och Eva. Nu ofta Tobias. Det är lite olika i olika perioder. Men jag skulle inte säga att jag är en av dem som brukar komma först. Nu har jag nog varit ganska tidig de senaste veckorna för att jag haft så mycket att göra, men det brukar vara flera här när jag kommer oftast, för jag är en morgontrött person. Ibland är jag här sist av alla på kvällen. Så snarare att jag är här längre tror jag. (...)

Vad har du på dig när du jobbar?

Oftast vanliga kläder, mina vanliga vardagskläder, idag har jag på mig ett par beige tights och en tunika som är batikfärgad och svarta sandaler med remmar. Men ibland har jag på mig arbetskläder om jag gör något mer fysiskt och som involverar måleri som jag har gjort på tyg ibland t ex. Då har jag väldigt skitiga typ målarbyxor och sandaler eller gym-paskor och olika tröjor eller jackor som är för måleri som har fläckar på sig (...)

Vad är det bästa med ditt jobb?

Som konstnär så finns det ju många bra saker. Det bästa är att man är relativt fri att disponera sin tid själv och att disponera innehållet i det man gör och att man har möjlighet att göra research och lära sig mer och uppleva mer av de saker man är intresserad av och att det kan få vara organiskt och ändra sig också med tiden. Det är som en upptäcktsresande, känner jag lite grann att vara konstnär och att... jamen det är nog det bästa. Den friheten att fylla sitt liv med meningsfulla saker och det man själv tycker är utvecklande för en själv, jaa, att man kan lära sig hela tiden, det tror jag är det jag tycker är bäst.

Vad tror du om konstnärens arbete i framtiden?

Jaa... Jag tror ju att det alltid kommer finnas folk som gör konst. Som måste göra det. Som vill göra det liksom. Så som yrke kommer det nog alltid att finnas, men förutsättningarna för att göra det är ju olika i olika länder och förändras hela tiden. På grund av hur politiken i ett land förändras. Och i Sverige kan man ju se en tendens mot... man känner sig lite hotad som konstnär av det ekonomiska och politiska systemet tycker jag, att Sverige har ju redan ett ganska lågt intresse för konst om man tänker generellt och då... det här stipendiesystemet som finns är så viktigt, för det finns inte... det är inte så lätt... att överleva genom att sälja om man är samtidskonstnär så det kan jag väl känna mig lite orolig för och undra hur det ska gå med... Men samtidigt tror jag alltid att de som vill jobba med konst kommer alltid att hitta lösningar för det... tror jag... men det skulle vara bra om Sverige gick i en annan riktning där man såg mer på konst som något viktigt och utvecklande för samhället precis som all annan forskning och att man förstod mer sambanden mellan konst och andra vetenskaper och andra... tycker jag...

Vad tror du om områdets framtid då?

Jaa... Vi vet ju att det kommer att förändras, inte på så kort sikt kanske, men på de närmaste 5 till 10 åren i alla fall... det är ett fint och intressant område tycker jag som borde bevaras nästan som det är men det finns ju ingen möjlighet när det är så nära stan och attraktivt och det kommer att bli bostäder och... ja för folk vill bo... Stockholm har behov av boende nära stan... Det funkar inte med de här satellitförorterna längre, det är ingen som vill bo här. Så det kommer säkert bli bostäder här tänker jag, och det är synd, för Slakthusområdet är så speciellt med den historia och den arkitektur den har som idag kanske inte betraktas som gammal är särskilt intressant. Så är det väldigt fint med de här gamla industrilokalerna och även de lite nyare byggnaderna från kanske 60-talet skulle man kunna bevara, och skyltarna med köttförsäljare och matprodukter, de är väldigt... det är som ett kulturarv, så det hade varit fint om det kunde bevaras och istället bli tillfälliga inrymda verksamheter i de byggnaderna som kanske gärna konst och kulturverksamheter, men det är ju inte det som är planen tyvärr på högre nivå.